

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 627
van **SABINE VERMEULEN**
datum: 23 januari 2017

aan **BEN WEYTS**

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, OPENBARE WERKEN, VLAAMSE RAND, TOERISME EN DIERENWELZIJN

Registratiesysteem voor honden - Verhuizing naar het buitenland

Artikel 25 van het koninklijk besluit betreffende de identificatie en registratie van honden stelt dat bij verhuizing van een hond naar een adres in het buitenland (met dezelfde of een andere eigenaar) in de databank enkel moet worden opgenomen dat de hond zich niet meer in België bevindt. Er wordt geen enkel definitief certificaat aan de verantwoordelijken van deze in het buitenland verblijvende honden verstuurd. De verantwoordelijken van deze honden dienen hun hond wel te laten registreren in het land waar zij verblijven.

1. Heeft de minister zicht op het aantal honden dat per jaar naar een adres in het buitenland verhuist? Graag een overzicht sinds de regionalisering.
2. Aangezien geen wijziging van de gegevens gebeurt op het registratiecertificaat, is het onmogelijk concrete gegevens bij te houden. Op deze manier 'verdwijnen' er honden en kan er gefraudeerd worden.

Ziet de minister een oplossing in een aanpassing van het artikel 25, zodat bij verhuizing naar het buitenland ook dat adres in het buitenland in de databank wordt toegevoegd zoals artikel 24 van het KB stelt? Of ziet hij een andere oplossing? Welke?

3. Is met deze problematiek rekening gehouden bij de nieuwe aanbesteding van het registratiesysteem voor honden?

BEN WEYTS

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, OPENBARE WERKEN, VLAAMSE RAND, TOERISME EN DIERENWELZIJN

ANTWOORD

op vraag nr. 627 van 23 januari 2017

van **SABINE VERMEULEN**

1. Het aantal honden in Vlaanderen dat in de databank de status 'export' kreeg, is als volgt:

2014: 11.463

2015: 7.840

2016: 8.038

- 2-3. De databank voor honden is in de eerste plaats opgericht om, binnen België, verloren gelopen honden te herenigen met hun eigenaar en om de binnenlandse kweek en handel van honden te controleren. Indien men honden in heel de Europese Unie wil kunnen traceren, dan moet dit op Europees niveau aangepakt worden. Ik ben hier zeker een voorstander van, maar tot op heden blijft de Europese Commissie doof voor deze vraag.

Het registreren van de gegevens van de buitenlandse koper in de Belgische databank biedt in elk geval geen oplossing. Heel wat honden zullen nadien immers opnieuw van eigenaar veranderen waardoor de gegevens in de databank snel achterhaald zouden worden.

In afwachting van een Europese regelgeving behoort het tot de autonomie van elke Lidstaat om te bepalen welk niveau van bescherming ze wil voor de dieren op haar grondgebied en op welke manier ze dit wil bereiken. Het is niet aan ons om wat wij misschien als een tekortkoming beschouwen in de regelgeving van andere Lidstaten op te vangen en hun problemen op te lossen.